

AHOJ DĚTI!

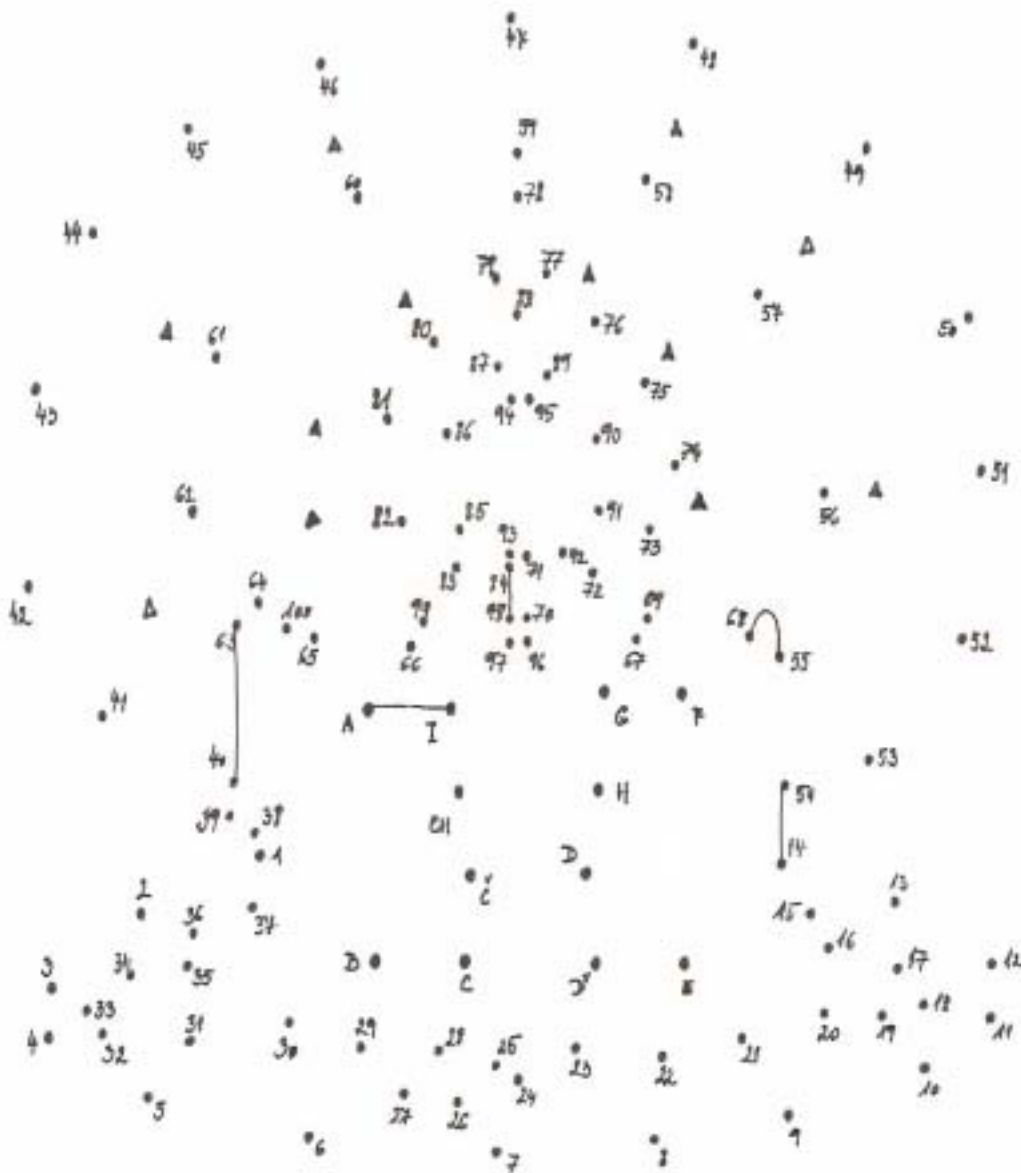

Možná si pamatujete na okamžiky, kdy byla třeba veliká bouřka nebo silný vítr a jiné projevy špatného počasí, kdy nás to zahánělo tak trochu „do ouzkých“ a kdy maminka rozsvítila svíčku „Hromničku“. Její plamínek prozářil naši domácnost a připomněl nám důležitou věc. Abychom se nebáli, protože Pán je s námi i v této nepohodě a chce nám být světlem v každé situaci. Proč si o tom povídáme zrovna dnes? Odpověď je jednoduchá. Za dva dny, tedy 2. února, totiž budou v kostele při mši svaté právě tyto svíce – Hromničky svíce. Slaví se svátek Uvedení Páně do chrámu, kterému říkáme Hromnice. Co se ale v tento den připomíná?

Panna Maria a svatý Josef přinesli svého syna do chrámu. Tak to nařizoval v té době Zákon. Malému Ježíškovi bylo právě 40 dnů, když byl zasvěcen Bohu. V evangeliu je zaznamenáno také setkání svaté rodiny se starcem Simeonem a jeho chvalozpěv, který pronáší s malým Ježíškem v náruči. Nazývá Ho světlem, které není jen pro někoho, ale které bude zářit pro všechny lidi. Ježíš je tedy světlem. Tím světlem, o kterém jsme si řekli v úvodu a které nám symbolizují právě ty svíce Hromničky.

Pro naše první setkání v novém kalendářním roce je připravena spojovačka. Nemusím asi příliš vysvětlovat, jak máte postupovat, a hravě si s ní poradíte. Čísel je tam rovná stovka. Navíc, jak brzy zjistíte, je zde i několik písmen, která jdou podle abecedy. A aby to bylo ještě pestřejší – jsou tu i trojúhelníčky. Spojte rovnou čarou do dvojic vždy jeden plný a jeden prázdný trojúhelníček, které leží vzájemně nejbližší. Až objevíte obrázek, můžete si jej ještě vybarvit.

(Otazníček)

Pro starší:

My se také necháme vtáhnout do atmosféry Hromnic. Přeneseme se v čase o více než 2000 let zpátky a představíme si, že máme možnost vidět svatou rodinu při její návštěvě chrámu. Určitě by nevzbudili zvláštní pozornost, kdyby vykonali pouze to, co se slušelo podle Zákona. Ovšem v okamžiku, kdy k nim přistupuje stařec Simeon a bere malého Ježíše do náručí, bychom asi zpozorněli. A pokud by k nám dolehla i slova Simeonova chvalozpěvu, určitě bychom byli stejně jako Panna Maria a svatý Josef plni údivu a možná i zděšení. Kde se tu ten stařec vzal a co mají znamenat slova, která o dítěti pronesl? V Písmu svatém je celá tato situace krásně popsána. Zbožný a spravedlivý muž Simeon žil v Jeruzalémě. Bylo mu Duchem svatým předpověděno, že nezemře, dokud nespátí Mesiáše. Duch svatý ho také přivedl do chrámu právě tehdy, když tam přichází svatá rodina. A konečně - veden Duchem svatým pronáší všechna důležitá proroctví o budoucnosti.

V několika větách evangelia, popisujícího událost Uvedení Páně do chrámu, čteme o velmi nápadném působení Ducha svatého ve starcově životě. Dalších podobných případů bychom určitě našli více. Co si ale z toho můžeme vzít pro dnešní dobu a náš osobní život? Určitě to, že i nám chce Duch svatý pomáhat, radit a vést nás. Jen mu v tom nesmíme sami bránit a stavět mu do cesty své velké JÁ, které si chce vystačit samo. Podobalo by se to pak komické situaci, kdy chceme chodit ve sněhu bosky a přitom zapomínáme, že jsme dostali pohodlné teplé boty.

EJ